

Ultra Lupa-tó 2022.07.16. - élménybeszámoló

2022. július 19. kedd, 09.00 / Utolsó módosítás: 2022. október 17. hétfő, 14.38

Az idei Ultra Lupa-tó versenyre 6 fős váltóval neveztünk. A 109 km-es táv leküzdésére a **Nagy Andrea, Szakácsné Orosz Teri, Lóha Judit, Krusch Renáta, Kiss László, Bukóczki Péter** összetételű csapattal érkezünk. A befutó emberünk vasárnap reggel 5:26-kor „csippantott” az utolsó kapunál, ezzel a csapat időeredménye 12 óra 21 perc lett. Ennyi kellett egy fárasztó, de csodálatos „egyéjszakai kalandhoz”...

[1]

A tömegeket megmozgató Ultrabalaton versenyt évek óta szervező Maratonman tavaly rendezte meg először a Budakalászárról, a Lupa-tó mellől induló futóversenyét. A futóknak a Duna jobb partján elindulva, majd Tahitótfalunál a Szentendrei szigeten átfutva a váci révnél kell átkelni a Duna bal oldalára. Ezután csaknem az országhatárig, Szobig követi az útvonal a folyó vonalát, hogy visszafordulva sorban felfűzze a part menti településeket (Zebegény-Nagymaros-Verőce-Vác-Göd-Dunakeszi). És, hogy látványos legyen az utolsó szakasz is, a Megyeri hídon átfutva érkeznek vissza a futók a Lupa-tóhoz, teljesítve ezzel a 109 km-es távot.

Az egyéni futók tömegrajtja után 16:41-kor indították az első emberünket. Az első szakasz Juditra várt, akinek már rögtön az elején sikerült néhány másik futóval és bringás kísérelővel elvéteni az irány, amivel a bosszankodás mellé kilométernyi plusz távot és persze több perc felesleges időt sikerült összeszednünk. Már lebukni készült a horizonton a Nap, amikor a tahitótfalui révhöz értünk a kísérelőkocsival. A húsz percenként járó kompra várva komoly tömeg gyűlt össze, de természetesen a futók előnyt élveztek, így történt, hogy a sorban várakozó autónk mellett elsuhanó Renáta – miután váltotta őt a következő szakaszt futó Laci – majd’ egy órát várt a váci túlparton. Természetesen a kompozás idejét minden indulónak jóváírták.

A nagymarosi váltópontnál még éppen elcsíptük a naplemente utolsó fényeit, és megcsodáltuk a túlparti látképet uraló hegyet, csúcsán a kivilágított visegrádi fellegrárral. A futók útvonala ugyan nagyrészt a jól követhető kerékpárúton vezetett, de a majdnem felhőtlen égre felkúszó Hold sem volt elég az erdősebb részeken, így az út hátralévő részén a fejlámpák jutottak kiemelt szerephez.

Éjfél környékén már mindenki túl volt legalább egy szakaszán, kipipáltuk a váltóponthoz és a táv felét. A csapat fáradt volt, de a lelkesedés nem csökkent, annak ellenére sem, hogy a Dunakanyar szépségéből sajnos csak a holdfényrel

kiemelt szilüetteket élvezhettük, amihez a települések között a baglyok és egyéb éjszakai állatok adták a zenei aláfestést. Inspirálón hatott azokat az ultrafutókat látni, akik a teljes távot egyedül küzdötték le.

Nem mondom, hogy nem voltunk fáradtak, amikor a végén, a jelképes befutókapunál beállunk egy csapatfotóra. De amikor a nyakunkba került a – nagyon szépre sikeredett – befutóérem, mindenki arcán ott volt az a tipikus „ezt is megcsináltam” elégedett mosoly. Nem is volt ennél szebb vasárnap reggeli ragyogás. Talán csak a Lupa-tó vizét cirógató, arany színű napfény...

Bukóczy Péter

Forrás: <https://www.mavcsoport.hu/mav-vezirigazgatosagi-sport-club/ultra-lupa-20220716-elmanybeszamolo>

Hivatkozások

[1] https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/article/image/futas_ult_2022_0716_009.jpg?itok=LZx_kst7